

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 565/2021-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára, zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Ľuboša Szigetího (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **Trnavský samosprávny kraj**, IČO 37 836 901, Starohájska 10, Trnava, zastúpeného advokátkou JUDr. Natáliou Trubanovou, Zelená 2, Bratislava, proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 6S 198/2018 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 19. júna 2021 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia a navrhuje, aby ústavný súd prikázal krajskému súdu vo veci konať a rozhodnúť.

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne neúspešne pokúsil elektronicky odoslať 30. augusta 2018 krajskému súdu správnu žalobu o preskúmanie rozhodnutia o rozklade vedúceho Úradu vlády Slovenskej republiky z 3. júla 2018, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Úradu vlády Slovenskej republiky zo 17. apríla 2018 o uložení povinnosti sťažovateľovi vrátiť finančné prostriedky v sume 1 256 817,45 eur z dôvodu zisteného porušenia pravidiel a postupov verejného obstarávania projektu „Elektronizácia služieb VÚC Trnava“ uvedeného v protokole Úradu pre verejné obstarávanie, ktoré mohlo mať vplyv na výsledok obstarávania a za ktoré sa neukladá pokuta.

3. Následne podaním doručeným krajskému súdu osobne 16. novembra 2018 podal sťažovateľ nové podanie označené ako „*Písomné doplnenie elektronického podania vo veci z dôvodu technickej nezrovnalosti*“. Uvedené podanie bolo zaevidované s pridelením sp. zn. 6S 198/2018. Obsahom tohto podania bolo oznámenie, že pôvodné elektronické podanie z 30. augusta 2018 bolo autorizované kvalifikovaným elektronickým podpisom, a preto ho písomne dopĺňať netreba, ale keďže sťažovateľ telefonickým dopytom zistil, že krajský súd skoršie podanie vo veci z 30. augusta 2018 neeviduje, napriek tomu, že právnej zástupkyňi sťažovateľa bola doručená správa o prijatí podania, sťažovateľ v záujme právnej istoty doručuje písomné vyhotovenie skoršieho elektronického podania. V závere uvádza: „*Žalobca s ohľadom na vyššie uvedené, týmto v záujme právnej istoty doručuje na súd už elektronicky uskutočnené podanie aj v písomnej podobe a dovoľuje si požiadať súd o zaslanie potvrdenia, že vo veci sa riadne koná a prihliada na jeho Podanie ako riadne uskutočnené elektronické podanie zo dňa 30.08.2018.*“

4. Z obsahu spisového materiálu krajského súdu vyplýva, že vo veci sporného elektronického podania uskutočnil rozsiahle zisťovanie opakovanými dopytmi správcovi elektronického systému (Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky), z ktorého v podstatnom vyplýva, že od právnej zástupkyne sťažovateľa krajskému súdu nebolo 30. augusta 2018 doručené sporné elektronické podanie z dôvodu veľkosti súboru, ktorý prekračuje povolenie elektronickej brány krajského súdu. Uvedená skutočnosť sa na strane právnej zástupkyne prejaví tak, že sa odosielaná pošta nepresunie do priečinka odoslaných správ, pretože server príjemcu o tom „informuje“ server odosielateľa. Veľkosť súboru je prvým kritériom, ktorý automatický elektronický systém zisťuje, preto nedochádza ani k následnému overeniu platnosti elektronického podpisu. Elektronický systém, ktorý po overení veľkosti súboru, platnosti elektronického podpisu a správneho formátu súboru automaticky vygeneruje oznámenie o doručení podania a zašle ho odosielateľovi, sa v takomto prípade negeneruje, a preto právnej zástupkyňi nemohla byť doručená správa o prijatí podania krajským súdom. Správca systému tiež overil všetky podania od dotknutej právnej zástupkyne, ktorá 30. augusta 2018 podala elektronické podanie na iný súd (Okresný súd Bratislava II) v inej veci. Krajskému súdu nedošlo predmetné elektronické podanie ani v nasledujúce dni. Z obsahu spisu vyplýva zoznam všetkých elektronických podaní pre príjemcu krajský súd za august, ako aj všetky elektronické podania v rozhodnom období od konkrétnej právnej zástupkyne ako odosielateľky.

5. Uvedené zistené poznatky krajský súd listom č. k. 6S 198/2018-260 z 18. marca 2021 označeným ako „*Informácia o vybavení veci vedenej pod sp. zn. 6S/198/2018*“ oznámil sťažovateľovi s tým, že podanie zo 16. novembra 2018 o zaslanie potvrdenia, že vo veci sa riadne koná a prihliada na podanie z 30. augusta 2018, nemá charakter žaloby. Žalobca podanie na výzvu nedoplnil o správu o prijatí elektronického podania z 30. augusta 2018, o ktorej v podaní tvrdil, že mu bola doručená, preto krajský súd postupom podľa § 58 ods. 3 Správneho súdneho poriadku na podanie zo 16. novembra 2018 neprihliada. Uvedený list bol doručený právnenému zástupcovi sťažovateľa 12. apríla 2021.

6. Sťažovateľ, zastúpený novou právnou zástupkyňou, podal 2. júna 2021 „*Žiadosť o vydanie rozhodnutia*“, v ktorom vyslovil nesúhlas s posúdením veci krajským súdom a trval na vydaní rozhodnutia vo veci správnej žaloby. Uvedené podanie bolo odložené *ad acta* úpravou predsedníčky senátu z 3. júna 2021.

II. Sťažostná argumentácia

7. Sťažovateľ ústavnou sťažnosťou namieta proti nezákonnému zásahu krajského súdu, ktorý vzhladol v postupe krajského súdu v napadnutom konaní a liste krajského súdu z 18. marca 2021, považuje ho za formalistický, arbitrárny a diskriminačný. Sťažovateľ v podstatnom uvádza, že z napadnutého listu je zrejmé, že 30. augusta 2018 „sťažovateľ odoslal e-mail, ktorého obsahom bola Správna žaloba spolu s prílohami. Uvedení skutočnosť súdu potvrdil a verifikoval aj samotný správca systému Krajského súdu v Bratislave, ktorý potvrdil, že v rovnakom dátume a čase bol zaevidovaný pokus o doručenie e-mailovej správy, ktorá však z dôvodu jej veľkosti neprešla. Sťažovateľ tvrdí že mu nebolo z podateľne Krajského súdu v Bratislave oznámené, že e-mailová správa obsahujúca Správnu žalobu neprešla z dôvodu prekročenia jej veľkosti. Túto skutočnosť v konečnom dôsledku nepreukázal ani samotný Krajský súd v Bratislave, že by z jeho konta bolo vygenerované oznámenie o odmietnutí emailovej správy z dôvodu prekročenia povolenej veľkosti. ...nejde o podanie advokáta, ktoré by bolo realizované v nočných hodinách posledného dňa lehoty, ale de iure a de facto sa jednalo o technické zlyhanie, za ktoré Sťažovateľ nemôže niesť zodpovednosť v podobe denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Sťažovateľ má nesporne za to, že rýdzo formalistickou aplikáciou práva spojenou s prvkami arbitrárnosti došlo postupom a vydaním dotknutej Informácie Krajským súdom v Bratislave k odmietnutiu spravodlivosti. Sťažovateľ je presvedčený, že § 25 ods. 1 zákona o e- Governemente možno analogicky aplikovať aj na doručovanie emailovej správy cez akýkoľvek iný server, ktorý advokát zvolí na doručovanie elektronických podaní, za predpokladu, že podanie bude opatrené kvalifikovaným elektronickým podpisom. ... Krajský súd v Bratislave nebol v danom prípade ani oprávnený rozhodovať v zmysle § 58 SSP, nakoľko v danej veci išlo o podanie vo veci samej, pričom § 58 SSP expressis verbis uvádza, že na doplnenie súd vyzýva len v prípade, ak nejde o podanie vo veci samej alebo ak nejde o priznanie odkladného účinku. Nehovoriac o tom, že Krajský súd v Bratislave postupoval v rozpore so zákonom (§ 58 ods. 2 SSP), keď na predloženie doručenky uložil Sťažovateľovi lehotu 5 dní, namiesto lehoty minimálne 10 dní.“.

III. Predbežné prerokovanie sťažnosti

8. Pokiaľ ide o základné práva a slobody, ústava rozdeľuje ochranu ústavnosti medzi všeobecné súdy a ústavný súd. Úlohou ústavného súdu nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov (II. ÚS 193/2010). Do právomoci ústavného súdu v konaní podľa čl. 127 ústavy však patrí kontrola zlučiteľnosti účinkov interpretácie a aplikácie právnych noriem súdmi s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Skutkové a právne závery súdu môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok

porušenie základného práva alebo slobody (mutatis mutandis I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02, III. ÚS 271/05, III. ÚS 153/07). Uvedené nedostatky pritom musia dosahovať mieru ústavnej relevancie.

9. Podstatou sťažnosti je namietané nesprávne právne posúdenie povahy písomného podania sťažovateľa zo 16. novembra 2018 a tvrdené odmietnutie spravodlivosti, keď krajský súd vecne neprejednal elektronicky podanú správnu žalobu s kvalifikovaným podpisom, ktorá bola odoslaná z adresy odosielateľa, ale nebola doručená do podateľne krajského súdu z dôvodu nepovolenej veľkosti súboru.

10. Ústavný súd konštatuje, že nezistil ústavnoprávny rozmer nastolenej otázky. Napriek tomu si už pred predbežným prejednaním ústavnej sťažnosti pre účely objektívneho posúdenia relevantných okolností prípadu vyžiadal predmetný spisový materiál, z ktorého zistil, že sťažovateľova právna zástupkyňa sa pokúsila odoslať elektronickou poštou 30. augusta 2018 správnu žalobu s prílohami, ktorá veľkosťou presiahla limit 15 Mb nastavený pre doručovanie elektronickej pošty do podateľne krajského súdu. Toto doručenie nebolo uskutočnené riadne tak, aby sa elektronickej správa dostala do dispozičnej sféry podateľne krajského súdu, teda účinne. Pri dodržaní náležitej odbornej starostlivosti bolo možné na strane právnej zástupkyne zistiť, že elektronickej správa nebola úspešne odoslaná (nepresunula sa do priečinku odoslanej pošty). Rovnako zo svojho profesného pôsobenia a opakovaného elektronickeho podávania žalôb mailovou formou jej mohla byť známa skutočnosť, že pri úspešnom odoslaní správy je automaticky vygenerované a odoslané potvrdenie o prijatí podania zo strany príslušnej podateľne súdu. V danom prípade takéto potvrdenie vygenerované a doručené advokátke nebolo pre neúspech pokusu o doručenie elektronickej správy s priveľkým objemom, čo mohlo a malo vzbudiť pozornosť odborného zástupcu s cieľom vykonania nápravy.

11. Vo vzťahu k námietke formalistického a arbitrárneho posúdenia veci krajským súdom preto ústavný súd konštatuje, že ho nezistil. Naopak, krajský súd vykonal rozsiahle zisťovanie skutkových okolností rozhodných pre posúdenie účinnosti doručenia elektronickeho podania z 30. augusta 2018.

12. Vo vzťahu k namietanej neaplikovateľnosti § 58 ods. 2 Správneho súdneho poriadku ústavný súd dodáva, že každé podanie adresované súdu je potrebné posudzovať podľa jeho obsahu. Z obsahu podania citovaného v bode 3 tohto uznesenia vyplýva, že ide o podanie smerujúce k zisteniu, či krajský súd považuje skoršie elektronicke podanie za účinne doručené. Je pravdou, že správna žaloba s prílohami tvorila prílohu tohto podania, avšak ako sám sťažovateľ uviedol, malo ísť len o doplnenie ku skoršiemu elektronicke podaniu, ktoré nebolo účinné, z dôvodu právnej istoty. S prihliadnutím na obsah podania je teda zrejmé, že krajský súd naň reagoval procesne primeraným spôsobom, keď poskytol detailnú informáciu o tom, že elektronicke podanie nebolo účinne doručené aj s odôvodnením tohto stavu.

13. Ústavný súd teda konštatuje, že nezistil taký výklad a aplikáciu relevantných právnych ustanovení, ktorých účinky by boli nezlučiteľné s označenými právami sťažovateľa alebo ktoré by popierali samotný obsah a zmysel aplikovaných noriem. Z uvedených dôvodov ústavný súd konštatuje, že medzi napadnutým postupom krajského súdu a označenými základnými právami sťažovateľa nezistil takú príčinnú súvislosť, ktorá by signalizovala možnosť vyslovenia ich porušenia po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie, a preto odmietol ústavnú sťažnosť ako zjavne

neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. decembra 2021

Peter Molnár
predseda senátu